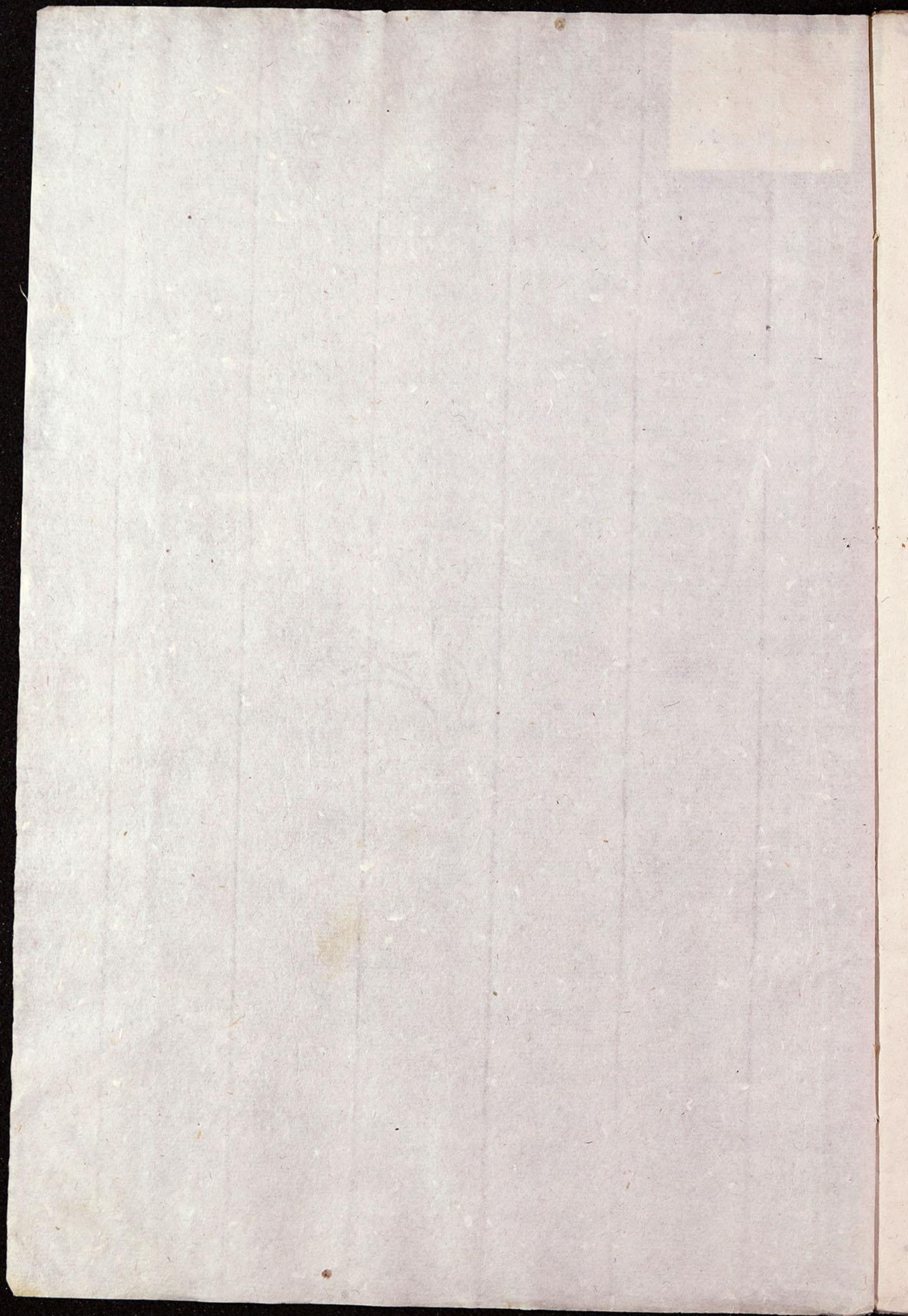

*Malacrida ed altri
Poesie lat.*

Handwritten title or header, possibly "The History of the County of..."

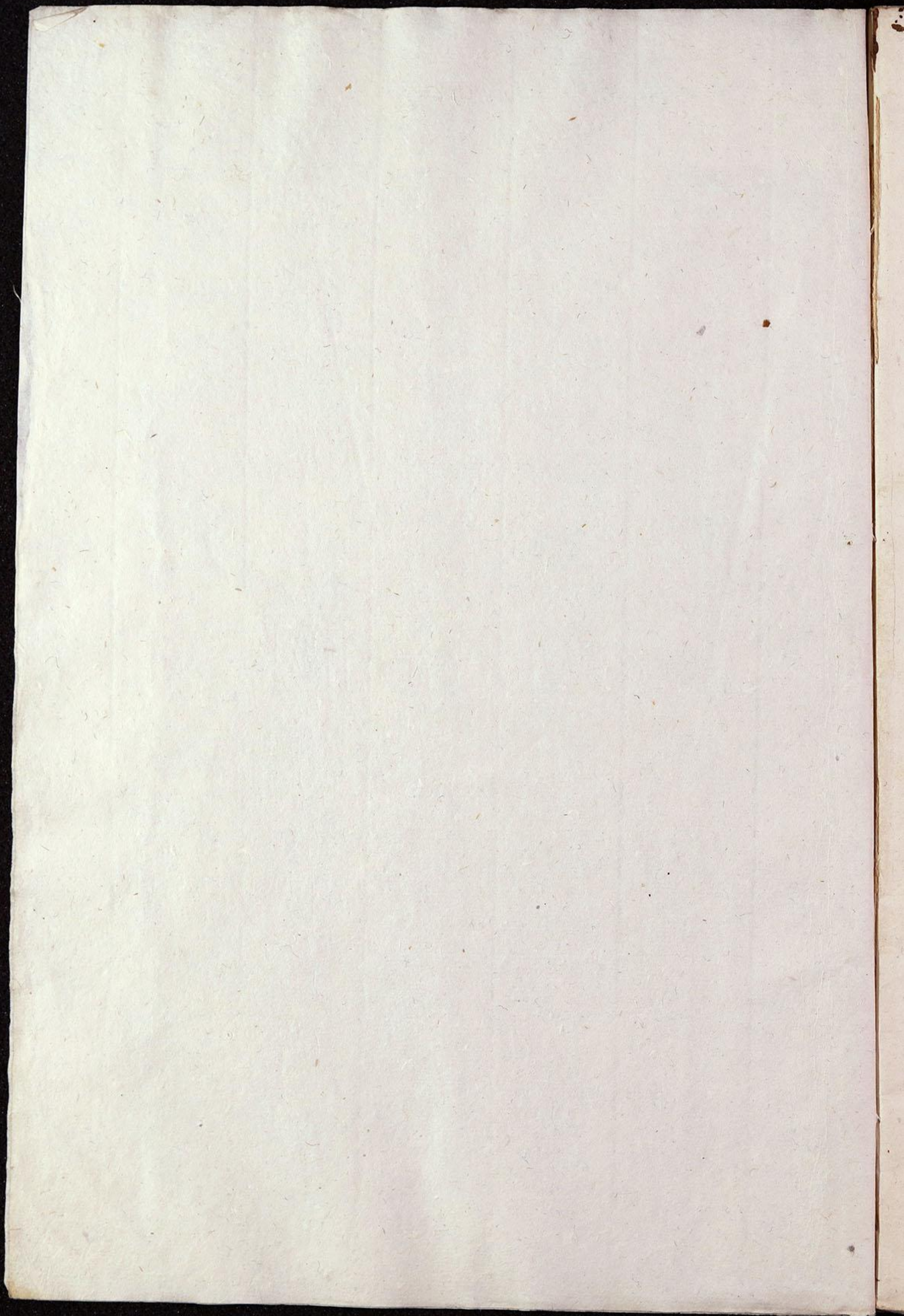
Handwritten text, possibly a date or a reference to a specific event.

Handwritten text, possibly a section heading.

Handwritten text, possibly a paragraph describing a location or event.

Handwritten text, possibly a paragraph describing a location or event.

Handwritten text, possibly a paragraph describing a location or event.

I

Martij Malacridæ Forojulienſis
Sacri Collegij Cardin^{um} a Secretis
Damon.

Mortem Silvij Cardinalis Antoniani Viri
loquentiſſimi, et Poetæ celeberrimi deſlet
ſub Damonis nomine

Obijt Roma XVI. Auguſti MDCIIJ

Aeſtus erat, mediumq; diem, coelumq; premebant
Solis equi, rebusq; minor ſuſceperat umbra.
Nubila nulla polo, nullos dabat aura ſuſſuros,
Et ſtabant flores nullis ſpirantibus Auſtris:

Sylvaq; quæ coeli ſpatium ſibi vindicat ingens
Dopulus, humentes poſcebat ab ætere nimbos.
Hinc pecudes, illinc Paſtor ſub rupe jacebant:
Et ſera ſe latebris, et avis ſe pronde tegebat.
Serpens nemus pinuſa trahens veſtigia ſerpens,
In gelida properabat aqua deponere flammam.

Solibus viſ Damon dum littora nota pererrat,
Dum cantu plauido Delphinas mulcet, et æquor,
Inſelix Damon perſeſcenti ſuavis igne
Indoluit, poſuitq; lotus, lateriq; cadenti
Mollia ſuppoſuere manu ſua ſerta Napææ
Ille ubi vim ſequire mali in præcordia ſenſit,
Et ſtauis arentes hæc unquam cedere fauces,
Languenti ſimilis, triſtes cum deſlet, olori,
Extrema ſub luce dies mortemq; ſolutat
Dulcibus appere modis: Vate tellus Domula, dixit,
Orbis delicias quondam, nunc ætheris alti,
Et vos o ſacri colles, et moenia Romæ

Act.

2.

Aeterno mansura die, rutiluraque nunquam,
 Tunc vale Tybri: supra peror ardens urbes,
 Septenossq; Orbes, septenossq; orbibus altum
 Ingrossatum trans, flentibus plaudentibus oxem.
 Vos mihi felices anime, quibus Ostia cure
 Pandite jam coelum: tunc his Pater optime diorum,
 Ne peream flammis ardentibus, exime vinculis.
 Et me si qua tenent culpe vestigia: si qua
 Errabunda latent animo contagia nostris,
 Da Pater hec largo detergere crimina fletu,
 Da lacrymis eterna meis oblivio noxe:
 Viximus. Nunc illum vox, vita, calorq; reliquit:
 Candidus ethereis misceatur spiritus astris.

Nos gemitus signula insidens exceperat Ebro
 Dreg; dolore gravi cum verba novissima tantum
 Redderet, ipse etiam geminarunt, viximus, unde,
 Et sylve, et rupes, vicinacq; littora circum,
 Et Vaticane resonarunt, viximus, arces.

Spectatum accurrunt summi in montibus ortu,
 Et quæ coeruleis illudant fluctibus, et quæ
 Der nemora innitunt Nymphas venantibus apros.
 Dors capiti manibus palmentia Lilia nectunt:
 Dors pheretram invisa texunt de more cypresse
 Et nigros torcos, et pulcrinaria nigra:
 Celsum alie pudent oculis turgentibus imbrem.

Nunc commota malis (cum pollice tentat eburno
 Calliope varijs numeros includere nervis)
 Morsus quod Phoebea Pheliss lacrimabilem murmur
 Edidit, atq; aures plectro stridente perfellit.

Protinus e manibus calami cadere sororum,
 Et lapsi genuere: novis exterrita monstris
 Concussit motu sylvas Darnassia rupes,

3.

Et verſe in lacrymas caluerunt pontibus unde.

Deſierant cantus, et carmina muſas nunquam
 Oſa foret poſthac calamo tetigiſſe labellum,
 Ni ſerāt auxilium, et preſenti ſublevit aura,
 Attentusq; nova ſolvat formidine Phoebus.

Quis metus Aonides? quid tantus perculit error?
 Nunc procul omne malum: Non hic in montibus ulla
 Tempeſtas metuenda: caret locus iſte ruina:
 Fulmina nulla valent noſtros attingere lauros,
 Nec ſevi Boreæ, nec ſervidus impetus Auſtri
 Hac ſtatione ſurit: Hygijs longe abſumus oris,
 Eluſioſq; inter campos erramus, et aſtra.

Nec Phoebus: rediere animi, pulſosq; timore
 Altera ut alterius lumen deſiſcit in ora,
 Ora rudi Buxo, gelidq; ſimillima morti,
 Erubuit vivimusq; genus lac miſcuit oſtro.

Et tamen, eſt aliquid, dicit, miſerabile Phoebus,
 Quod pontesq; dolent, et conſcia reges,
 Teſtaturq; Chelys mea non ignora futuri.
 Damon conuſij decus, et pars maxima noſtri,
 Damon quem mater flavi prope Tiberidis undas
 Edidit, et parvum nobis ſacrauit alumnum
 Occidit. Ah nimium rebus Moſs dura ſecundis,
 Semper aves, ſemperq; rapis, miteſcere nunquam,
 Non ipſa diſces mundi ſatiata ruina;
 Quia alios, alioſq; petas, quos devoret orbes,
 Et tua ſe rabies, Hygijs nec temperet umbris.

Sed noſ ſupremos nati celeberrimus honores.
 Antrum ingens quod pronde nova mea lauros opacat
 Vertice Cyllenes, pulſatq; cacumine nubes,
 Excipit æthiſis languentes ſolibus artus

ſep.

4.

Sepe meos: illic maia Cyllenius ortus
 Et fontes liquides, et amena vireta frequentat:
 Ambobus cordi locus est, ambobus et ipse
 Dilectus Damon, nostraq; insignior arte,
 Seu dulci eloquio, seu carmine solveret ora.
 Illic nos tumulum, et tumulo superaddita dona:
 Carmen ego, et nostri ponam monimenta doloris.
 Hoc latet Aonio Damon sub marmore. Natum
 Pierides tumulo donarunt, carmine Phoebus.

5. Ad Transpenn Mantua Mutinensem.

Mirabar tacitus, dum sacre flammæ ales.

Luderet insolis irrequieta modis.

Et modo se pestis cretam tolleret alis,

Et modo se prorsus pectore contraheret:

Mox agili ripis sese demitteret, et mox

Afflicti summo sifteret orbe levis.

Et gestire oculos, et circumferre, tenaci

Credulas dum visco deciperetur avis.

Sic licet officium tibi sedula prestitit, ut quæ

Delicias doctæ te sciat esse Deæ.

Ejusdem.

Ad Melchiorum Michaelem Patritium Venetorum
Legatum ad Cæsarem.

Te patris, te laudis amor per inhospita saxa

Sæpius Augustus cogit adire ^{re} thronos.

Sic licet ut Venetis Naturæ confinia vixis

Terminis, et certo limite signet humanum

Regnum, suos noscent, sed non tua gloria fines:

Meta tuæ laudis quæ patet orbis erit.

Ejusdem.

Pag. 70.

Ad Tonnem Thomam Minadojann Medicum
prestantissimum.

Vite opifex, geminas Phœbus, cui tradidit artes

En tibi silvarum munera rapta sinit.

Hoc avis ingenuum est molli se attollere clivo,

Et sensim æquum montis adire ^{re} iuga.

Purpureus

6. Purpureos etiam flores depositur; inde
Mitar. Liconis musice Vostre gessit.
Hec tibi debentur; nam tendis ad ardua, et egris
Per te purpureus redditur ore color.

Ejusdem.

Ad Paracletum Frangipaneum.

Frangipane, tibi cello de culmine templi
Effundit, vario gutture carmen avis.
Rara avis est, raros quæ vates indicat; altum
Illa petit; studiis tu quoque cessa petis.
Illa canens bibulas mulcet concentibus aures.
Aoniis mulcet nos tua Musa modis.
Incolit illa piæ sacratam numini cœdem
An non assidue tu pia claustra colis?
Illa canens refugit cœtus agmenque volucrum
Sic tuas secessum quærit, amatque Chio.
Illa frequens sublata magis irremotat alis
Te quoque sublimem nuntias fama vellet.
Vota omnes Amici fuerint si dogmata vates,
Ut reor in dulcem dulcis abibis avem.

Ejusdem

Ad Aldebrandinum S. R. E. Cardinalem podagra
laborantem; nunc Pont. Opt. Max.

Purpurei generosa Horti pars sancta Senatus
Quem colit Hetrusca nobilis Arno aqua.
Si nodosa manus acri torquere dolore
Et verare tuos auras podagra pedes,

Quid mirum

Quid mirum? Encladi Iro de sanguine ~~creta~~ ceta
Nunc etiam beta porgit ciste ~~pijs~~ ² ~~pijs~~ ^{7.}

Si tibi Hemigium digitis excurrit ab egris,
Quin clavo affides non prohibere potest.

Pag. 72 Ad Stephanum viarum Tristulij locum Aenentem

Herum monumenta inter generose Viare,
Funestam expellis qui procul urbe quem
Aurea fulgebunt tua mox insignia, et orbem
Fraxineis cinget ceta coram cornis

At ego decerpam summan de vertice, et alte
Non ingrata alacri carminis voce Canam.

Non potest est Serpens pestife afflare venena
Qua domini et plantę nobilis umbra cadit.

In Vita Beatricis de Dorimbergo.

Plum Trepus olor Phoebi dulcissima cura
Dum canit ad ripas atque superbe beas;

Sæpe Beatricis felici nomine colles,

Sæpe Beatricis nomine mulsit agros.

Atque illi, quam pulchra Venus, quam Pallas honore
Ornarant gemino, sat fuit unus olor.

Hanc quam mille bonis decorarunt Numina cuncta,

Mille canant liqui, cuncta per ora ferant

Pag. 73 Ad Pontif. Max. Xijstum V. Hieronimi Sini

Romulei colles excelsi affurgite Monti,

Cui Tibirina sacro alluit unda pedes.

Quot quot enim ellens omnis opes ostentat in auras
quot quot visceribus condidit unguis habet.

Alta

8. Alta petunt Montes. Quid Monte excellens atto,
 cujus summa etiam sidera tangit apex?
 Gramina dant Montes. Quid Monte feracius almo,
 innumeras Cisto, qui bene pascit oves?
 Fronde vivunt Montes. En surgit palmitibus seto
 mystica Felix ^{vireo} ~~vireo~~ culta manu.
 Dant ~~Laticem~~ Montes ^{viden} ~~arbor~~, ut surgentibus urnis,
 fundat inexhaustas Pulae Nais aquas?
 Aurula vireo jugis, rutilos sic condit accessos,
 hospitibus ditis, non sibi servat opes.
 Dulce sonant montes altum concentibus uni
 omnis olor plaudens carmina seta canit.
 Sol radiis Montis primum collustrat eois
 Hunc alius radio Sol posteriore videt.
 Insurgunt montes splendis. Hic tollitur atto,
 propiciens Quidquid maximus orbis agit.
 Sunt quoque qui superant nubes. Aliginis expert.
 Perispermum hic clara luce caumen habet.
 Excellis vident turrite in Montibus arces,
 at non est alia tutior arce fides.
 Montibus immensi ceduntur mole columnas,
 Didit hic plures marmore Pyramides.
 Sunt etiam latius insignes Regibus orbi
 non ne novos datus in pia iura tulit.
 Montibus umbra cadit. tam longe hic projicit umbram
 ut procul Eos, Antipodasque tegat.
 Haec vides Montes ardere flammis,
 Hic Mons eterei flagrat ab igne patris.
 Montibus hoc uno distat discrimine, nulla
 Hic vult infesto bellum dente minax.

Emicat

Emicat immanes tigres, rabidosque collis. Leones,
obijciens tetris pabula dira feris:
Quin etiam imposita collidit mole Gigantes;
Eneadosque novos, ut novus Etna premit. 9.
Olyser huic concedat Atlas, concedat Olympus
nec remaneat humili proceruisse iugis.

De oppido Sancti Danielis

Qui potuit sevos Daniel mulcere leones
Ille tui implorat, Marce, Leonem quem
Fas fuerit Divum Dico precorera: magnum
Est homines; majus promeruisse Deos.

10.

Philippi a Turre

ad Thomam Minorellum

Adria me tenet, antiqui vix nominis umbra;
 Utque animam servam, tu petis, et valeam?
 Qui valeam si vana prolix male percutit aures,
 Torquet et inimiti tela cruenta culex?
 Adde solum, cunctique grave, infectaque paludem,
 Quaeque latent animo, preferoque libens.
 Ergo fuge hinc citius, damas, instasque monendo;
 Sic Musq, sic te Phœbus, et ipse iubet.
 Obsequar: et sparget postquam lux tertia Olympon
 Virget senos fervidus axis equos.
 Rhodigium attingam, mediam quam dividit amnis.
 Nec mora: me excipiet Lethæ aura sinu.
 Est locus, antiqui duxerunt a Bove nomen,
 In vastum properat quæ brevis unda Padum.
 Non angustas domus, signat quam nomine divus
 Minius, irriguo confidet in latere.
 Quod medium est spatium, frontemque interjacet edy,
 Gomona, hostorum gloria prima, beat.
 Plurima ibi arbor fecundat quam ramus adulteri,
 Nexibus implexas itque, reditque vias;
 Sed nequit erectum late spatiantibus unctis
 Tollere sublimi vertice ad astra caput.

Nam

Nam ferrum subito crescentes decutit artus, .11.
Et vetat infontem luxuriare comam.
Hinc sua dimidiis miratur brachia truncus
Submissis cogi frondibus ire solo.
Intulit hunc, hostis infestum, Gallia cultum,
Naturamque suo subdidit ingenio.
Sed Levia hęc: docuit peregrina licentia Luxum,
Et fragilem sexum legibus esse suis.
Hinc damnata, nisi frangat patrimonia, vestis,
Et nisi sollicito renige mittat Arar.
Hinc cœq, et vigiles noctes, Talia precep,
Et scœq, et curœ et sine sepe domus.
Est quo me rapiunt qui fastidia nostri.
Nunc pergam campos, et sata rura loci.
Non alias seu flava Ceres, seu Bacchus in ora
Effundunt fructus uberiore sinu.
Agmina jam spicas videas exurgere dense,
Quis non messoris sufficit una manus
Proximæque expectat largo vindemia censu
Divitis autumnus dona referre cadis.
Impius at vina, et segetes recutitus habebit,
Fœnoris impositi munere factus eques.
Non tamen immeritum temerabunt sabbata lectum
Atq, curto est verpo lex posita a Domino.
Ergo illic adero, postquam venero Calende,
Quas primo inscriptus Cæsare mensis habet
Sed sine te nec Leta dies, nec fulgidus æther

12. Aut herbe molles, aut erit aura levis.
Ut venias jubeo: sis te promissa dedisse,
Venturum, flammam cum vomat ore canis.
Vatem non fallas, faciat ne Lepus Apollo,
Ut nunquam flammis egrediare tuis.

Ejusdem.

Ad Victorium Meliorum Xenium Adviense.
De Lauretano quæ venit litore massa
Ultima pars mense non erit ista tui,
Nec, parva ac tenuis quod sit fortasse dolebis
Gust lateant pisces, si numerare ^{velis} ~~veritas~~.
Sicilicet hic tegitur proles immensa natantum
Et posset populus quæ novus esse Pad.
Milleus una pisces consumere cena
Nonne hæc, Victor, prodigiosa quæta est?

Nupti Placentini
Forojuliensis

13

De Nuptiis Ladislai Pangonii et Margaritæ Sesse

Carmen

Tam vagus occiduum radiis flammaverat orbem
Sol, clara oceanis properans attingere regna:
Tam magno exoritur celo, et tuncque micabat
Hesperus, ardentes attollens lumine ~~vestibul~~
Cum sanctas Hymenae facies cum candida pallam,
Eternumque ferens, Phebus quod protulit omen
Veristi in thalamum ^{nocte} ~~nocte~~ quem candida Dima
Stuxerat, ac multo ornatum variaverat auro.

Adventum testata tuum Ferraria, etas
Extollit voces; magnis jam personat ether
Plausibus; intacto pueris mistæque puellæ,
Brachia connectunt inter se, aptisque coris
In gremium glomeratae alto ter te deus salutant:
Torque vocant, Hymenae Hymen ades, o Hymenae
— Editus a magno jbidensis spes sola parenti,
Gai gerit antiquæ seculi cognomina gentis
Ac jbidensis pia cura deum, pia cura parentum;
Nec minus ante alias longe pulcherrima virgo,
Pidera qua tangit nunc felice Sessa propago,
Est virgo clare semper dignissima olimpo.

Ambo

Ambo etate pares, insignes moribus ambo
 Nunc ineant sancti sociatia fœdera lecti;
 Fœdera perpetuum semper mansura per eum
 Huc ades, o Hymene, Hymen ades, o Hymene
 — Illo non invenis quisquam teneat meliora
 Munera, quæ possint animum exornare pudicum,
 Et lætæ juvis, et tristi tempore belli.
 Nam, si se uer æquum centis compestere habenis
 Sen laxare jubet, parvum sen flectere in orbem
 Sive quis est validis hastam torquere lacertis,
 At mediis late impavidum prorumpere in hostes
 Indaridem minus ipsa juven jam gratia laudet,
 Ocia sen legens positus secessit ab armis,
 Non artes desunt, non duri mille laboris,
 Quis mentem foveat, lætæ ac solatia vitæ
 Nam modo Elpheri horrendos unguibus ursos
 Et solam intorto scotos dente timentos
 Figit apros: sepe et fulvos hæc terra leones
 Si pareret, tristi letho daret ipsa leones.
 — Huc ades, o Hymene, Hymen ades, o Hymene
 At se quis celebret pulchra facie Heroina
 Et tanto felix, et tali signa marito.
 Nam seu virgineos ætus dea magna revivis,
 Equalesque: inter comites socia agmina iungis.
 Sen mediam comitata gradum fers lata per urbem
 Tota auro, tota ardenti fulgensque smaragdo
 Erydanus

Crudeles Venerem ipse suam sibi vindicet almam,
 Seu putro tenues disponis in ordine bellas
 Pingis ac varias volucrum seu docta figuras,
 Ceteraque studia, atque artes imitata Minerva,
 Seu quid agis, sequiturque decos caritesque sequuntur.
 Huc ades, o Hymeneae Hymen ades, o Hymeneae

O Hymeneae, Deus, quis nam jucundior est te?
 Per te nam duro aspectu subtrahita parentum
 Deditur optato inveni formosa puella,
 Ut secum pariter felices exigat annos:
 Per te nunc thalamos per te conubia certa
 Novimus, at sine te thalamos, nec pignora certa.

Huc ades, o Hymeneae, Hymen ades o Hymeneae
 Ut vitis, nulla crescent quae nititur ulmo,
 Ut crescent nullis amplexaq; vitibus ulmus
 Illa caput languens terram demittit ad imam
 Fitque suo frustra ~~spes~~ exoptata colono,
 Hac late segeti, cultis et inutilis agris;
 Sic mulier nondum jucundum experta maritum,
 Sic vir, jucunda careat qui compare solus,
 Illa sibi nunquam sit cora, nec utilis orbi,
 Hic moriens vitam semper traducat inertem.

Huc ades, o Hymeneae, Hymen ades, o Hymeneae
 Vivite longa diu, felicia vivite secla;
 Unanimesq; ambo validam exerceite juventam
 Ut post innumeros natos turbare nepotum,
 Vestra quibus mancant semper pia nomina in orbe
 Vos suprema dies ambo coelo aurea sistat.

Ad Carolum Sigonium
In ejus, de Antiquo rure, ac de regno Italiae
libros aureos, Ode.

Qui reges, Erato per latium perase
Clim magnanimi segetra potentia
Mandarunt tuncq; credita posteris
Ascripti superum choris.
Laez mens in treguorū lata periculis,
Et luta interitus nevia sordidi:
Quod ius militiae, qui arduus asperere
Jam magnae Italiae fuit;
Indicto canit, en, ante volumine,
Indictis aliq; ore coloribus
Hunc ingens mutine gloria nobilis
Magni orbis decus, atque honor,
Griseq; Sigonius Carolus unicum
Linguae subsidium Carolus abditę
Drudent historie, nec minus Attice
Muse plus aliis suens
Quid non Sigonio maxima Romuli
Urbs, debet? Itali fortia pectora;
Quid non vos populi? Vltq; Asia ultima
Divisi, et fera ab Africa?
Jam jam novimus et martia bellicis
In rebus nimium corda fidelia;
Leges novimus et jurat candidis
Iura moribus addita.
Deductas legimus atque colonias,
Immanes populos, Gregē liberas
Gentes, ere graves certa Quiritium
Et connubia civium.

Talve

Salve, digne sacris Carole honoribus,
Digne et carminibus, quem celebrent suis
Vates quosque tutit ferrea, quosque jam
Aetas plumbea proferet.

Ad Slepodum Sordenum
Elegia.

Pars animae Sordene, mee, mea maxima cura
Atque dem carne pressa decussq; fori,
Dum te nunc blandis jussat indulgere carminis,
Sua tollit tumidum Costa beata caput:
Dum celebras Nymphas, et agrestia Numina, Faunos,
Rurafq; de Domino facta superba tuo;
Me vinculum retineat severissima vincula puelle,
Vincula vel eternos stringere digna deos:
Et mi infixa manet teneris venter ipsa medullis
Et Dulcem miscet pectore amaritiam:
Nec datur aut misero tantas decessere curas,
Aut loquens captum solvere posse animum.
Uxor ego, et tuus qualis vis excita flammis,
Et fligula accensis uritur igne focis.
Uxor, seu roseo vestit sol lumine terras,
Sine vagas coelo sidera agunt choreas:
Uxor, cum glacie, et canis riget alba pruinis,
Et cum flore novo lata renidet menses.
Improbe Amor, crudelis Amor, quid spicula torques?
Quid ne tot adversa praesidia fronte moves?
Credo mihi, turpe est spoliato ex hoste triumphum,
Parva vel invicta ferre trophea manu.
An tibi non satis^{est} validis vivere catenis
Libera et indomito subdere colla iugo

18. Quid peras exuvias incassum ~~peris~~ in ipsas?
Quid ne umbram stans ictibus ipse petis?
Non ego servitium, durum nec ferre recuso
Imperium, aut leges, ~~seve~~ Cupido, tuas.
Quae solita est arcumq; tuum, sanctamq; pharetram
Spernere, fac vires sentiat ipsa tuas;
Ipsa suos passus letali vulnere fixa,
Et dicat nimiam ponere duritiam.
Hoc erit, invictum nuper superare tonantem,
Et dare celestes sub tua iuga Deos.
Tum mihi vel toto victor celebraberis orbe,
Atque tuum preter, nomina nulla aderunt.
Ipse tibi festasq; aras, templumq; dicabo,
Stabit et ante tuos victima multa focos.
Ast hac cur miseri surdum jactamus in egros?
Cur damus et rapidis dirigienda Notis?
Non lacrimis immittis Amor, precibusq; ~~sed~~ movetur,
Durius ah scopulo, Scylla ruenta, tuo.
Tange lyram, Apolline tuam, fors ipsa dolorem
Lemiet arguto. pectore pulsa Chelys

Ad Paulum Manutium, et Fulvium
Ursinum viros doctissimos
Hendecasyllabi

19.

Dulces candiduli mei patroni,
Manati optime, tuque, docte Fulvie,
Quibus carmina Apollo tam venusta
Dedit scribere, ut omnium ore jam sint
Digna vel medio legi in theatro;
Resistis ne mihi vie paratum
Stare consilium? Ullius nec ullius
Dasse me precibus adhuc moveri,
Quin volans adeam meos penates?
Credo; at dispeream mei patroni,
Vere candiduli, et boni patroni,
Qui me maxime et angit, et molestum est
Abire hinc salibus jousque vestris
Quos quando dabitur prui? relictis.
Sed me dura necessitas arctas
Sedes querere, virtus et laborum
Letis gremiolis beata cogit.
Quare vos memores vobis nostri,
Dulces, candiduli mei patroni,
Vere candiduli, et boni patroni.

Ad Antonium Quarenqum sodalem
Suaſiſſimum.

Judex candide carminum meorum

Dhoebi ac Deliciae, joci, leporis,
Quas hunc munere pro tuo ſuggeras

Grates ſemper agam tibi? venuſta

Qui ſas carmina noſtra jam vidē,

Quae tuſca male luſtram camena;

Dum filo duplicem, una quae ſolebat

Stare litera, denuo ac reſponſo

Pythoni quae abſtuleram indecora verba,

Impudens, aliisq; res revolvens.

Quibus nam, quibus aureum rependam

munus Muneribus tuum? o Italia

Si daret mihi, ne tuum per orbem

Terre nomen et omnium per ora,

Quam libenti animo usque, et usque, et usque

Gam tuas canerem, diſerte laudes.

Nunc quando id cupio irritum, nec audit

Tam vaſtum mare, tam aſtuanſ procellis

Sulcare tenuis meus phaeſus

Vos ſaltem ſuperi boni rogabo,

.....

Combricius Poeta ad suum libellum

Dum tantum properas exire, ingratis libellis,
Seque putas doctis posse placere viris.

Dum tibi blandis, dum tu te credis dolorem,
Ibis in Aoniam, garrula pica, nemus.

Quod si nos audit, Patriarche, lecta subito
Ilic, aut nusquam tutior esse potest

Quintij Henriciani Combricius Poeta a Comitibus Palatinis
et de divotus tetraastrophos.

Ad Nicolaum Donatum Aquilejensem Patriarcham

Antistites fidei nobilis arbiter

Qui sic ab Uenetis Ducis originem,

Ut si Maonia junior albe

Gua sacrum volitat nemus.

Si quando vacuum deditur otium

Vel quum Celitus feceris hostia

Auditis etiam post opulas reis

Tum versus Lexite meos

Quos nunc ad citharam lusimus, et tunc

Laudes sic obiter strinximus ut queas

Addictam domui Combrici sacre

Vatis credere Partem.

Quod si me audieris, si dederis Loci

In sacris me aliquid pectoribus habens

Credar posse ferar, et Hiccidis sacris

Docto flectere carmine

Cedar, Strimonio blandus Orpher

Amnes vortibus sistere conito

Inferno et volures ethere pendulas

Sacro ducere pectore

Quod

Quod si non mereor, tam alitibus malis
 Quae cinctus venerat tempora frondibus
 Prescindam et calamus, ne ferar omnibus
 Tristis fabula compitis
 Qui frustra fidibus carmina seditis
 Vatas et colitis non bene coniviam
 Cum possim melius perdere tempora
 Et qui non redierunt dies.

De veteris Aquilejs claritudine
 Q. Hymiliani Ambrosii Poeta, et consilis Palatini Rappositarum LIII
 Ad Nicolaum Donatum Aquilejensem Patriarcham
 Presul, honore blandissima gloria gentis,
 Et vere antiquae, fama suprema domus
 Quod te sic meritum, sic integritate cudentem
 Completa est cupido nunc Aquileja sinu.
 Quod te superat sedes Patriarchica, sedes,
 Quam fuerat duplo est nunc tibi major honor
 Cetera licet titulos dederit, sed cetera minores
 Patriae dictae, credita terra Toris.
 Divae quum grandes etiam tibi ipsius honores
 Auxerit, Italij, quia fluit unda jugis.
 Quidni? si Phaeon plus luminis exhibet orbi
 Quam quum nocturnos Cynthia iungit equos.
 Ipsa tibi quavis lumen non condita nube
 Praferat, ut facias nocte viator iter,
 Si quis in Oceano surgentes conferat undas
 Tot magnum fluctus non habes Ionium
 Vota licet mediis depressus nauta procellis
 Se liget Ionis cum prece ferre Deis.
 Haec sedit: quae te merito veneratur honore
 Accedit titulis proxima Apostolica
 Dent, variam fons si quis modo vellimus aures

40
Hec quondam septis altera Roma fuit
Non dum ceciderant mediis in fluctibus urbem 23.
Quae nunc tot gentes sub ditone tenet.
Aurea quae Divi surgunt penetralia Marti,
Obvia tunc nautis castra palustria erat.
Sic quae nunc Veneti tam magna negotia curant
Merens Adriacis regna tenebat aquis.
Qua placido portus nunc accipit equore nautas
Huc non auditas expulit unda rates.
Quem patria exactus Ductor Trojanus et urbe
Per varios casus venit ad Egeos
Nunc si quis videat, certe non speritet unquam
Olim quae Venetis stagna paludis erant.
Quia rerum dominum spectatus forte per urbem
Si Legat attente omnia visa oculis
Esse hic Stetrigeri veneranda palatia Olympi
Credat: et innumeros hic habitare Deos.
Sic verum series, sic magnus vertitur ordo;
Atque in se fati sic redeuntis opus.
Omnia mutantur, nihil est sub sidere, quod ^{non} ~~quod~~
Cogatur varias ire, redire, vias.
Et nunc Patris vix extant Paladus aues
Horrida silva tenet nunc ubi Troja fuit
Concidit et Babylon noctis ditata Propheris
Concidit, et Caris sub bilis urna senis
Quae nunc est Venetis ~~urbis~~ imperiosa per eger,
Hec eadem Carnis tunc Aquileja fuit
Castella in tumultis etiam quamplurima cernis,
Tot Romanorum regna fuisse Ducum.
Hec olim, Antistes, majore carmine dicam
Atque titulis addam nobile stemma tris,
Cui me Castalis cogat decedere lucis,

Horridula

Horridula morti proxima pauperis,
 Qua premor, ut Venetis non jam magis urgent
 Verum suppetias tu mihi ferre potes hostem
 Sunt tibi divitibus quibus e virtute sumaris,
 Et clammus primum nobilitate genus
 Sunt mores fidibus si committantur amicis,
 A serae digni posteritate Regi.
 Vastator Lybicus urnas concepit avorum
 Largibus vati seque suasque domum
 Suffundit tenuem victor Messalia Tibullum
 Possit ut Orestes notior esse Lyra.
 Auscit Vergilium veneratus Cesar ut olim
 Inferret latro per freta tanta Deos.
 Flaccum Maecenas Albanis iussit in agris
 Pertine Lesteam sollicitare fidem.
 Tu quoque si nostris, Presul, dabis omnia plectris
 Laudibus extollam teque tumque genus.
 Nunc satis antiquam parvis laudasse cathedram
 Dum tenui moneo, filia canora manus.
 In qua sic sedas imitatus facta priorum
 Qui celi nitidos hinc subiere globos.
 Ut quum fatales Lachetis necessit annos,
 Factus colorum spiritus atra petas
 Teque colant gentes cineresque, vel ossa recondunt
 Unde sibi gurgat credulus ager opem.

Rhapsodia Secunda De Aquilejensi Diocesi.

Anni tibi gratum fiat si examine pator
 Antistes solis debita iura tuo?
 Atque id summatione, ne longa exorsa sentus,
 Ostendam numeris pectora sacra meis
 Divinasse aures, quae sic maiora sequatur,
 Ne possis fidibus usque vacare meis
 Ergo summa sequar: Carui tua iura tapebant,
 Quos Alpes saxis, quos mare claudit aquis
 Alpes ad boream Nigricos versantur in arces

25.
Verberat equos, immidus auffer aquas
Nepes gentes, et Iuri terra Liburni
Audiet edictis, imperisque tuis.
Et per quas rupes celsa spectabilis Argos
Vecta humeris, fluctus venit in Adriaos.
Qua celos Hemerios Nauportus huminovet undas
Alpiniis raptum flumen ab aggeribus
Tunc et septeno fonte Timavi
Ducisti rapidas Cyllanis hausit aquas
Sic quo terribiles posuerunt moenia Pelii,
Tempore quo fugit filia seua patrem,
Fraterno Hippios fatiavit sanguine manes
Cujus et Absyrtis insula nomen habet
Non satis Argivi succendit tecta Tyranni
Impia, sic Lepo, sic in amore furens
Ergo fugam appropinquans venit qua surgit in altum
Qui de Medea nomina collis habet.
Tristis ambages, horrendaque murmura nocte
Sentit adhuc quisquis aëra propinqua colit.
Curres sub iuitem qua tendunt Pannones, Istum
Qua Draos horrida, qua Iasus urget aquas
Illic, Antistes quacunque ab origine gentes
Sponte patebuntur jure subesse tuo.
Hinc ubi digressus tum recta dirige cursum
Qua geminum extendit Alpis utroque latas
Qua fers in Rhodas montani terras Fidenti
Quae fertur pueri notior esse, necesse.
Clam matre exceptam, et charo genitore peremit
Hunc Tudeorum sordida turba canum.
Cujus, et immensum penetrant miracula mundum

Divinaeque

Divinamque frequens turba fatetur open
 Sicut hoc mactati pueri una videris urnam
 Dices, Ortygio vera magis tripodae.
 Perge hinc ulterius per Norica saxa, procellis
 Lavinus assurgens qua tonat usque Lacus.
 Genus tibi Poeta genus meritis prestabit honores
 Illa Diexesil sub stione tua est.
 Hec te iterum, sed plana per equora gressus
 Ad Phrygiæ quæ fremit unda rogos
 Hic odisse patris curus, et flere sonores
 Aspicias fratris tristia busta sui.
 Tum metire oculis, tum late prospice gentes
 Quidquid erit terre sub tua iura venit.
 In Carnos redeas, Mantus tibi Mantua vatis
 Occurret, prisci Mantua dives arvis.
 Quæ te nata sacro remorabitur, et tibi dicit
 Est mihi longinque proxima fama Lyra
 Hinc Verona potens docto celebrata Catullo
 Hinc, et Cenomani Brixia alumna soli
 Et mea ~~chara~~ chara parens clausi dilecta Canoris
 Quæ bibit Ecelidas Baucitionis aquas.
 Dexter abi, Thracæ per fugique Antenoris arces
 Urbesque tuum sequitur Taurisiumque Forum
 Ne Bellunenses, ne Forti prosequar arces
 Iudicium sequitur cuncta parva tuam
 Et quæ scissa jacet ruptis Concordia muris
 Quæ Romatini flumina rauca sonant.
 Sive Tegeæ quæ rupibus addita cornis
 Menia, tam seors condita Tapidibus
 Et quæ commoto circumfuerit Adria fluctu
 Aut rapidum extremis attonat equos aquis.
 Cum tibi tot gentes, tam latus pareat orbis.
 Pennibus una tamen plus Aquileja placet.

V. B.

Urbs vetus, et quondam prisca habitata Latinis,
Urbs contra incursum condita barbaricos. 27.

Et merito, quoniam sola hęc insignia honorum
Tradit, et ut vere sis Patriarcha facit.

Quamvis Hunnorum sepulchra passa funeres,
Vix nunc excidij signa relicta ferat.

Ubi si quis videat, nec fama acceperit, olim
Non aliam quam quę sceptrum Conis habet.

Non credat tantum belli potuisse tumultus
Quodque subvertit omnia tempora dux

Debet hęc primum sanctos audisse precatus
Ipsa tuos ferres quum pia nota Deo.

Qualis quum sanctas daniel processit ad aras
Atque preces retulit, atque holocausta dedit

Tunc ego te vidi, et stupefactus pectora, dici
Plus tibi Roma potens, plus tibi Roma feret
Sed quis prescribat vitę tibi facta minoris.

O Deus, o Veneti gloria magna soli?

Cui sic Castalius huius blanditur, et antium
Dirceusque seque, Corijciisque furor.

Epaphrodia. III. Encomiastica.

Cum te multiplici certatione munere honorent
Et variis studeas quisque placere modis

Egredior ego ad Citharam possum, tibi ferre sonantem
Cui tacitus numeris pretereare meis.

Non sum minorum, pater, nec sacra Philæte
Sed nec Theresque sunt mihi pletha Lyra

Ipsa tamen quicquid tenui vel carmine possum
Ad totum Antistes in tua nota feram.

Neve

28. Neve tui moris plectantur, neve per orbem
Non tua cantetur tam generosa Tonus
Ergo tuos miratur avis, et facta tuorum
His se sic meritum prosequar hominibus.
Sulict ut vivas longissima tempora felix,
Usque in Cumaeis Vestrosque dies
Quando sacra bis sic et tu deditus aris
Ut te sit nullus Religione prior.
Certe concordet debent tibi longa sorores
Ac bene felici Iovis ducta manu.
Et qua stelligera fuerat concordia coeli,
Iuvam solem aspiciet natus in orbe novum
Vives et longum spargetur fama per orbem
Terrarum quantum circum Oceanus.
Non de plebe, tui qui te genuere, parentes,
Est tibi de summa nobilitate genus.
Istos quod in Venetis, quorum (si vera patemus)
Sunt nunc a superis regna secunda Divis
Verum haec quam multis tibi sunt communia, certe
Illud de meritis nunc venit omne tuis.
Quod morum probitas, quod summa modestia vite
Est tibi plus aliis mitior est genus.
Quodque usus rerum, sagisque scientia veris
Doctaque per numeros currere lingua tuos
In te iustitia est, in te reverentia recti
Veraque, non ficta cum quietate fides.
Non tibi divitia, non desidis oia vite
Blanditurne aurum plurima canna mali.
Utis ut fas est, large succuris egenis
Abs te non vacuus pauper abire solet

His Donatorum reuocant exordia factis,
 Atque tua superas nobile stemma domus.
 Ut ferrugineos vincant estate Hyacinthos
 Candida Destanis filia nata iugis.
 Non auro (ut multi) sacros muneris honores
 Nec falsum quævis ambitione deus.
 Hoc quod habes meruit quondam tua splendida virtus.
 Virtus tam multis cognita iudicis.
 Non tu venales exponis antibus aures
 Flectunt iudicium munera nulla tuum.
 Talis erat Iudex qui nunc sedet Aeacus ~~umbra~~ umbris
 Talis vel Chinos, vel Rhadamanthus erat
 Ergo minores olim mihi credito honores
 Gurgendet meritis debita Roma tuis.
 Non hac meta tibi, longe maiora sequeris
 Si mea Diuiciu pectora numen habent
 Et qui Discei meruit nunc maxima curfus
 Preemia, victor equus sepe minora tulit.
 Jam sperare potes herbei sacra dona galæ
 Et quidquid Roma regia majus habet.
 Tunc ego fatales si tantum proferet annos
 Iue, si observat Parca severa diem
 Ad citharam gemina redimibus tempora lauro
 Laudibus extollam teque, tuamque domum.
 Plus erit hoc quam si clatus deinde miteres
 Indo, aut Mentores vivus in ere fores
 Plus erit hoc quam si ductos a marmore vultus
 Spectaret Pario Patria chara tuo
 Nec perevit usu, renovat se Musa per evum
 Qualis ad auroram sit nova semper Aris

Qualis fraternos iterum quum legerit ignes
 Innovat et mactat menstrua Luna suos.
 Ergo Smyrneis subtexam nomina chartis
 Ipse tua, ut ponis ire per ora virum.
 Nil subeant votis contraria fata secundis
 Aut mea Pierius Deserat ora calor.

Epithymia IV^a

De Conceptione Virginis

Qui Mariam veterum maculam traxisse parentum
 Credidit, ah nimium credulus ille fuit!
 Et qui non doctus scelus hoc diffundit in aures,
 Ah quanta motus impietate fuit!
 Cur ego sic credam, ni malum forte videri
 Esse quod antiqua simplicitate vetor?
 Te testem appello, cui Coeli arcana patebant
 Presul Donatus, siveque, decusque domus.
 Et te sancta parens, hoc non me credere, quamvis
 Arguta quidam gaudentia ferant.
 Non decet hoc de te quicunque sperare, longuine
 Qui colat hanc nostram cum pietate fidem.
 Si preservato potuisti semine nasci
 Qua fueras mater Virgo futura Dei.
 Et cur non voluit qui terras fecit et undas
 Ex nihilo, et summis addidit astra globis?
 Aut cur non voluit, cum sit dignatus ut esset
 Post etiam sanctum Virgo pauperum?
 Virgo Dei genitrix hominum spes una, salusque
 Concepta es, fateor, et sine labe fata

Quod siquis me aliter cogas vel morte poteri 51.
Non paviam, plus est cum quietate mori.
Anne domum decuit maculari labe parentum
Iuxta fuerat magno post habitanda Deo?
Cur te conceptam maculato semine credam
Aut primi culpe succubuisse hominis?
Si tu sola Deum protulisti ferre Deorum
In tua quum venit viscera factus homo
Tu virgo, tu sancta parens, tu filia vati
(Quod natura stuget) credidisse tui.
Sacra prius fueras quam sidera ferret Olympus
Gramina quam bellus, quam mare haberet aqua
Et quod non unquam decursis contigit annis
Quamvis antiquo quærat ab usque Chaos.
Vix quondam longo venienti fuit in ævo
Quamvis excurrant secula longa dies.
Ante tuos nata est qui te genuere parentes
Virgo cæculi stella secunda maris
Te vocat in mediis periturus nauta procellis
Ne miser equoreis immoriatur aquis.
Te vocat obscura conclusus carceris umbra
Ut per te prout liber abire domum
Et desperato confossus nudare miles
In te conversus Virgo precatur operi.
Et se commendat soli tibi, sancta, viator
Hostibus obsenas quum timet ire vias
Tu sola intactas defendis ab hoste puellas
Iuxta tibi vel virginitate placent
Vocem audit furus, vel cæcis suspiciunt astra
Et per te loquitur qui modo mutus erat. Per =

Per te jam factis notis est remeare sepulchris
 In vitam pati mortuus ante diem
 Non mihi si centum sint ora sonantia linguis
 Pro meritis grossum facta stupenda loqui.
 Sed nec tam breuib[us] pari miracula chartis
 In quibus eloquimur te sine labe satam.
 Credimus hoc de te, longoque patebimur evo
 Auferet hanc hominum vis mihi nulla fidem
 Non si Cecropij reputent incendia Tauri
 At mortem intentent, suppliciumque grave.
 Sic mihi cogitant longissima tempora vite
 Et bona post mortem fama superstes eat.
 Sic tibi concessos lachrysis mihi ~~cessos~~ ^{cessos} annos
 Auxiliis nunquam deserat ipse tuis.
 Sed mens ethereos conscendat spiritus arces
 Te duc, qua felix nunc super astra sedes,
 Angelicisque choros solio vel proxima nati
 Aspectu pueris liberiore Dei

Rhapsodia V.

Sic jubet Antisthes celebrator Virginis, inquam
 Preterita noctis conspice esto procul.
 Sine alio pelerum vinctus quocunque teneris
 Aut si non credis hanc sine labe satam.
 Esto procul, et Mariæ sacros celebramus honores
 Ergo virginis te deet esse animi.
 Aspice quam niteant solemni altaria pompa
 Domya filhonia candidiora nive.
 Hæc cui thura damus regem paritura Deorum
 Concepit nullo semine sancta parens
 Et peperit (quod plus etiam natura stupescit
 Ille sa mater virginitate Deum

Hoc et concordi cecinerunt ore profetae
 Hoc et ad lubricos casta Sibylla facos.
 Virgineum implebit quondam sine conjuge ventrem
 Spiritus etherei missus ab arce poli.
 Tum pariet Virgo, lenis astrea redibit
 Illaque iterum noluent aurea sedes dies.
 Tum nova progenies Coelo mittetur ab alto
 Innocensque lupus tunc erit inter oves
 Et mirata suos requiescent flumina cursum
 Et dura querens rosida mella ferent
 Et fieri eternus rerum mirabitur ordo
 Non tacta matrem virginitate Dei
 Sic ad Sterythereos parivnt consilia fludus
 Sic phoenix puras coniungit igne faces.
 Quum primum gemae turgent in palmitibus lecto
 Omnis quo Zephyris tempore vernal humus.
 Sancta dies venit, sancta cum mente venito
 Ac bene virginis ore faveto sacris
 Non candore tuas vincant argentea vestes
 Lilia non faucis pitthonique nives.
 Sed animo teneris, sis purior ore columbis,
 Cingant et nexas candida pectus comas.
 Argente Phrygias percurras pectore telas
 Attingat suffus nulla puella manus.
 Hoc jubet Antistes, suspensum vomere iuvans
 Solvent aratores rusticus ipse boves.
 Nunc Deus humano claudit se corpore, quantum
 Non terrarum orbis non caput unda maris.
 Huc queri flores teneros date thura puellae
 Et cum pectanisque lilia mixta rosis

Quod=

Quodque in odoratis mollis fera India lucis
Quodque vehit tumidum per mare Divae Arabi
Dicamus laudes, sed quales ipsa solebat
Quum legeret Moysi scripta verenda penus.
Venit ab ethereo gabriel demissus Olympo,
Et stetit intacte Virginis ante pedes
Et stetit ante pedes, mandataque jussa perexit
Sedulus eterni nuncius ille Dei.
Salve Diva parens, Deus admirabile mundi
Virgo gaudentis sancta ministra vocis.
Salve Virgo, Deus, quem totus non caput orbis
In tua descendit viscera factus homo.
Ergo quum novis sibi luna relexerit ignes
Mater eris, salva virginitate, Dei.

Epithymia VI.^a

De sanctis Ministeriis Christianis

Si quis forte petat quam sit in honore sacerdos,
Et quantum in nostra Religione deus.
Cogitet virorum placatos sanguine manes,
Et vota de nobis sepe holocausta Deis.
Crudeles aras, et mystica sacra Dianae
Et bonis, et Cygni sordida puera jovis
Iam nostras illis praeceptorum altariis aras
Conferat, et Christi sancta ministeria.
Addat quod nunquam deversis contigit annis
Quamvis antiquo quaerat ab usque Chaos

In carnem venisse Deum, mortemque subisse,
 Dandum per nos Iuxta flagella, crucem.
 Ut nos errantes Hygys revocaret ab umbris
 In lucem, et regni gaudia magna sui.
 Qua non pallentes morbi, non tristis egestas,
 Non habitat tremulo curva senecta pede.
 Non hanc pinxerunt veterum mendacia natum,
 Non peperit nobis fabula vana fidem.
 Hanc homines docuit, verbo qui cuncta creavit
 Ex nihilo et summis addidit astra polis.
 Quique suum patitur verum cum sanguine corpus
 Contrectare manu sacra ministeria.
 Ergo quoties populus se altaribus offert
 Et sit pro nobis hostia vera patri.
 Illius ~~ingreditur~~ ingrediar stellantis gloria Coeli
 Christus pave, de te mystica sacra peram
 Tu de stelligero tenis demissus Chymyro
 Nullo hominum verus semine factus
 Ut nos antiquo gratis errore levares
 Vulneribus sanas vulnera nostra tuis
 Unde novem menses Maria gestatus in alvo
 Ante Asinum et passus nasci, ante bovem.
 Quod natura stupet, quod nunquam viderat elat
 Intacta matris virginitate tue
 Ergo solliciti nato tibi munera reges
 Myrrum, aurum, myrrham, mystica dona perunt.
 Tunc sepe esuriens vagire sub ubere, sepe
 Dallus et hyberna frigora ferre hiemis.

Finis

Quum puer Herodem puerus qua Nilus abundans
Lato prepingues flumine reddit agros.
Vix tua bis senos etas finiverat annos
Quum Solymi audito te stupere senes.
His te sollicito querebant corde vacantem
Tristis et ille senex, tristis et illa parens.
Ipse coquebat nullis audita priorum
Verba puer, sed verba stupenda sensi.
Sic et nectarei murebati in vina liquoris
Quas prius gelidas hydra habebat aquas.
Genu mundo manifestus eras tua verba sequutus
De te querebat plurimus eger opem.
Nec spe prostratus subito tua munera sensit
Quisquis te verum credidit esse Deum.
Siccat immensum Trigrades siluere per orbem
Et Dodaneis alba columba iugis
Nunc obita surgunt nostratis morte sepulchris
Et quae non habuit lumina aequus habet.
Sic claudis gressus, surdis sic reddis et aures
Atque tuam muti lingua patetur opem.
Tu pias pedibus curris praeta concita ventis
Sub magno fluctus conticuere Deo.
Et tu quinque hominum pavisti milia quinque
Danibus exiguis, satque parere tamen
Quin etiam cothinos (dicta mirabile) plenos
Instulit ad numerum turba ministra suum
Quid? quod de coelo tibi missa columba locata est
Quodque tuum lavit fluminis unda caput

Tu quoque disingulis coram mutatus in ipsum es
 Qui fueras olim, quique futurus eras.
 Cetera quid referam? Si cetera dicere pergam
 Ante neminem iunctis lauderet strophis equis
 Denique pro nobis tristissima fata subisti
 Verbera perpassus, suppliciumque crucis
 Et tua composito, jacuerunt membra sepulcro
 Dum lux soligeros tertia vidit equos.
 Interea nigri spoliabas Tartara regis
 Post iterum vivas lucida in astra venis.
 Te videre tui longum venilla parentem
 Et tetigere latus, et tetigere pedes.
 Porque dies multos de regno verba locutus
 Et quo Lemarent simplicitate fidem.
 Tandem pueram remeasti victor in milam
 Inque patris sedes dexteriore sedes
 Ergo triumphator devicta morte ministros
 Te tibi iussisti perire perenne sacrum.
 Atque tuas gerere usque vices dum veneris ipse
 Claudere coelestes et referare fores.
 Unde sacerdotes summos pateamur honores
 Et verum nostri secula habere Deum.

Cambrian Poete Hendecasyllabum Epos

Ad Angelum Sadavium

Si tantum datur Sadavi

Ut possis et ineptus vacare.

Has nugas legito tibi scorsum

A turba, et pueris salariorum

Nam sunt proffibulis prociacores,
Et linguam tamen excedunt trilibrem,
Quum de Castaliis sunt Dapudis
Cordillis tunicas minutiores.
At tunc differunt negotiosis
Noctes vaticis, et lutata charta
Atque emptus bibule liquor lucerne,
Ingens diem malum. Doctis
Hoc ad versibus meis cauto
Ne parva feriar periculosa.
Sic non destituat tuos Amores
Tam casti Domini prudens ministra
Quidquid calpant ignibus medullas.

Ad eundem.

Dierum cultor nemoris sacunde Sadaei
Qui potes Orpheum sollicitare lyram
Qualiscumque tibi nostrum commendo libellum
Ut per te possit ira per ora virum
Atque donatorum laudes efferre per orbem
Et clarum antiqua nobilitate genus.
Sic vivas longos Dis concedentibus annos,
Sisque precor Domino cara secunda tuo.
Sic illum videas rubrum gestare galerum
Et pulchrum quondam nobiliore toro.
Quod sperare licet, meritis si premia dentur
Aequa, nec qualem vulgus amat.

Hec exscripsi ex Cod. Membranaceo M. J. Alexandri
Dalladi Nobilis Utinensis. Roma 1700 die 1.
Aprilis.

Historicon Aemilianum Cimbrianum
De interitu B. Simonii Queri
Tridentini.

39

Quem totum innumeros confectum vulvere cernis
Et lacrimas, hospes, dum mea fata vides.
Forptan ignoras, puerum quae morte peremptus,
Et nomen quaeris, et genus, unde fui.
Ne longum quaeras, paucis adverte, docebo:
Hic nostri Christus carminis auctor erit:
Puer cum felices aeternam demoveret annos,
Angelis mixtus nunc super astra moras.
Urbe Tridentina non grandi stemmate natus
Si nepis, hospes, sum Queri ille Simon.
Heu scelus infandum! quem punire meruit acerbo
Viper Exceorum sordida turba canum.
Aripe in auditum paucis, licet omnia voluisti
Exempla, et veterum nunc monumenta patrum
Non te detineo longum, tu cernere ab uno
Dise precor quantum gens scelenta perit.
At puge crudelis posthac commedia gentis,
Exemplo factus cautior ipse meo.
Et vos o Queri quando mea facta videtis,
Ne Judaeorum credite blanditiis.
Tempus erat, quo pila nova mox paeonde virescit
Atque renascenti gramine vernat humus
Iugis quo virtus quamvis Synagoga repleta,
Et celebrat festos quos habet ipsa dies.
Quove resurgentis redeunt Solemnia Christi,
Qui regna inferni vicit, et astra subit.

Vener.

Venerat ergo iis eadem visura nefandam
Et sacra de nobis non placitura Deo
Tunc statuerunt aras veterum de more parentum
Accumulantque sacris tunc holocausta facis.
Sed præter ritus quo totum gellat odorem
De nostro graves turba cruore pavit.
Hæc loquor expertus, non te perflata sequentem
Verba traho, nostra mors tibi testis erit.
Iudei (promissam sacerdos nectus ab agris
Hic . . . pristino more incensus erat)
Conveniunt subito duri Samueles ad Edes
Hic Iudeorum tunc synagoga fuit.
Nullaque dum secum vario sermone volutant,
Lingua crudelis angelus ore movet.
Ille quidem indignus tam sancto nomine, quando
Pecus durum illius nulla movet pietas.
Ergo prius vario respexit singula vultu
Atque hæc subdixit lingua verba pavit.
Ad solemne sacrum, soliteque ad pericula cense
Omnia non adsunt: cetera contemnit.
Percepit vocem crudelis turba nefandam;
Hic erat et Moses cæcis arte senex.
Cui tristis vultus, pronissaque barba fluctat,
Ardentisque oculi sanguineque senex.
Qualis ad infernas memoratur portitor undas
Qui totius Stygis itque reditque meus.
Credula sperabat Divino turba pudore
Hunc aliis motum pone futura loqui.
Hic quærum hortatur Iudeos querere, viuis
Admixto graves sanguine conficiant.

Conf=

Confectum exoritur contentio summa, laborant
Puer sine, inventor quis velot esse mali.
Hic puerum dictis Samuel hortatur amicis
Inque scelus tentat pelleret blanditiis;
Quis centum aureolos iungit, non accipit ille,
Sed cum sarcinulis territus urbe fugit.
Inveniant Tobias, monstrum rudem nefandum
Et subit accepta condicione scelus.
Et quamvis esset verbis pectus et auro,
Hesitat, et secum fluctuat ipse tamen,
Qualis in Aegeo quondam extantibus austris,
Nunc huc, nunc illuc acta carina patit.
Cognovit fluctus Moses, animumque labantem,
Quid dubitas, gentis pama futura tuae?
Præmpe moras, timidos audax fortuna repellit,
Et mira fortes adjuvat arte vias.
Nec scelus est mortis inimico sanguine gentis
Exigere, hec nobis si movet ora Deus.
Si Moses ventura videt, si voce ~~prophetæ~~ prophetas
Veridica exequitur, te iubet hec facere.
Sic ille infelix dictis commotus amicis,
Solvit ad infandum tristia corda nefas.
Sic pendet dubius fumosis nubibus ver,
Sic pulsus vento solvitur in pluviam.
Ergo tartareas quoniam conceperat iras,
Insidias querit quoci paret unde queat.
Qualis venator sequitur vestigia cervi,
Aut leporem docto queribat ore canis.
Egrediturque poras, missisque pavibulat urbem
De Hygis lambus in mea fata canis.

Tunc —

Tunc ego ludibam facto modo respice totus
Ante domus et nostras parvulus ante fores.
Ecce venit pueri quæfitor ferus et ultra
Quam decuit tacito lumine cuncta notat.
Ut nullum videt esse domi, me voce moratur,
Ac per blanditias me caput ille manu.
Quod mihi venturum fuerat crudele, cavebat
Moeroris nomen, tristiaque meum.
Sic habuit nomen, nutu, fatale Deorum
Qui fuit ad Stygias letitia prima focos
Sic miser Hippolytus aurum laceratus equorum
Sanguine Parcarum tenebat ora suo.
Ducebat blande: falsum tamen ipse notavi
Ductorem, et lacrymis non cadere genæ.
Vix mihi terdens jam tunc expleverat obel
Cynobria, nec poteram sat bene verba loqui.
At quoties teneris vox intercepta labellis
Picere conantem destituit miserum.
Sublimis raptor statim Samueles in edes,
Sulicet ad mortem suppliciumque grave.
Me viso letis implent ululatus auras,
Atque ferunt celeres ad nova facta pedes.
Vix potuero moras optati perire cruoris,
SANTA est humani sanguinis illa pitis!
Ut cum getuli prædam videre leonis,
Aut Urpi informes quos movet alta fames.
Vix perferre moras, aut expectare cruores,
Vix jejuna queunt ora movere siti.
Me capiunt, cunisque locant, mea pectora trans
Occupat, in somnis tunc mihi mater adest.

Hei mihi qualis erat, quantas dabat ore querelas!
 Heu quoties frustra est visa vocare Deum!
 Quis te iudicavit nobis mea vita, meum cor?
 Quo sine non possum vivere, malo mori?
 Illi crudeles admovent ubera tigres
 Hyrcanas inter, Bistoniasque feras.
 O dulces oculos, toties quibus oscula prexi!
 Omnium queri blanda labella mei!
 Formosam faciem, pulchros sine sine capillos
 Colla flagellantes, candidulasque manus!
 Quid moror? aut carum superi mihi redolite natum
 Natum divitias, deliciasque meos.
 Aut si forte jacet factis mihi raptus iniquis,
 Me quoque: sic dicens languida dirigit.
 Sic me quæsierant, sic me tota urbe vocarant
 Et carus genitor, et mea cara parens.
 Donec jam sere moniti decedere nocti
 Me sine vel tristes sic abire domum.
 Excitior somno, medium transegerat orbem
 Delia, et in Hygiam verterat urbs boves
 Tunc me diripiunt unus, et viscera nudant,
 Atque, volui nescio quid loquar.
 Sed me non fuit pari miserabilis ætas,
 Qua potui iros forte movere animos,
 Si foret his pietas duris mortalibus ulla,
 Aut hominum proffet mutuis esse gemas.
 Sed vetus est illis in nos discordia, quantum
 Et vetus est odium, primaque causa mali.
 Ante lupus ergo linnos sociabiliter agnus,
 Et mare veliferum desinet esse prius.
 Quam semel ex animis odium crudele recedat
 Aut Indorum sit quæ turba canum.

Me

Me exequit genibus Moses, in terga reductis
Vestibus, ac nudis plus medio pedibus.
Et nudo capite, et nudis in parte laceratis,
Estuli ritu, moreque carnisficiis.
Ut ~~videtur~~, ut teneros gelidus tremor occupat artus,
Congeminantque citus exiit corda metu.
Tunc mihi prestingit Samuel luctantia victis
Cultura, nec prope sub mea fata loqui.
Quid mihi teneram divellunt porripere carnem,
Sic credas aprum dilacerare lupos.
Edere vagitus volui, vel dicere: sever
Fide paucis liges? preverat ora manus.
Qualis in Aegypto digitis sua labra ductus
Comprimet (ut memorant) nobilis Harpocrates.
Luctabar, meminisse, contra, nemine dolebam,
Huc meo semper pectore meior erat.
Quo magis cluitur, tanto magis urget anhelum
Spiritus, in medio verbera desino.
Prosequitur paucis gens, hac crudele, nefanda,
Reque meo superis sanguine vota ferunt.
Tunc vario in Christum cuncti ludibria jactant
Ac nostram irrident iniqua turba fidem.
Præcipue letos vultus in sidera versis,
Exorsusque sanex tristitia verba loqui
Accipias, inquit, spumantem sanguine, Moses
Accipias pateram, Christe beate, tuo.
Sulciat humano non ulla sanguine nasi
Virgineoque utero te potuisse reari?
Non sum tam stolidus, non tam delirus ob eorum
Non hanc admittunt pectora nostra fidem!
Quem volvere Patres, quem laudavere Prophete
Hunc unum, hunc solum credimus esse Deum.

Nasctur quondam, populos ut liberet omnes
 Messia, cum factis venerit hora suis.
 Sic mate differunt coelo, terraque, marique
 Gens tua, sic pareas tuque tuumque genus
 Hec postquam cunctis vel respondentibus amen
 Fuit in eternum sordida lingua Deum.
 Confectum leto coelum clamore salutat

Deque meo modicum sanguine quisque bibit.
 Jamque propinquabam tetho, jam huc carebant
 Luniina; jam mortis venerat hora mee.

Pallidus ora color, tenens tremor occupat artus:

Quid moneri? eterno frigore corrigior.

Ellicet attollant morientem, et brachia tendunt,

Qualiter et Christum tunc habuisse perunt;

Quum genus humanum miserranda morte redemit,

Nostra suis medicans vulnera vulneribus.

Hic mihi coelestes sunt visi astare ministri,

Et puer, in coelum, dicere sancte veni.

Supra, statim patuerunt limina coeli:

Vidi, quae humano non licet ore loqui.

Tunc me conspiciunt acubus (miserabile visu!

Unde meum eterno vulnere corpus hiat.

Deficio, atque caput dura sub morte reclino

In dextrum, vita sic fugientae, latus.

Tunc meus ethereos conspexit spiritus axes,

Nunc ubi quae vidi gaudia possideo.

Innumeros transit coelestis gloria mortis,

Et mihi vita fuit sic potuisse mori.

Letitia incedit, de me sic coeda peracta,

Hic et patatur sordida turba Deo.

Post=

Los redit ad laute solennia ferula mense
Improba, sed durant gaudia nulla diu.
Me quoniam genitor totam cum matre per urbem
Perquirunt tristes, et sine fine vocant.
Et quia rumor erat populorum fovea tumultu,
Constitim me subter proferre cadof.
Post aliquas noctes mensa improbare cadaver,
Atque ibi pallentes occidere Deo.
Atque me submerguat prope cum veste recinctum
Flumine, qua subterlabitur unda domos.
Ut sic extinctus videar, claustrisque relictus
Ferratis preter nam potuisse veli.
Nam secus abscondi paucis non posse videbant
Unde et Iudeis plurimus horror erat.
Quod me vicatim queri Hinderbachius ipse
Gesserat: hic rector maximus urbis erat.
Et pius Aulistes, quo non deventior urbi
Preput, ex equo iustitiamque dedit.
Tunc queri certis implebant votibus auras
Tristitia Iudeos fata dedisse mihi.
Vel quia celestis pueriles visitat annos
Castaque sic pueris spiritus ora movet.
Unde sui memores satitantia facta reducunt.
Signaque fatidico certius ore volant.
Vel quia non possunt scelus comment
Ficta diu, unde mali conscia fama volat.
Fama volat totam passim vulgata per urbem
Tristitia Iudeos fata dedisse mihi.
Curritur et multus populus purit agmine circum
Ut quondam boreas cum mane ventus agit.

47

Ergo ad Pontificem mittunt, qui nunciet, undis
Me exceptum, alterius non potuisse capi.
Inventum pueri non ausos tangere corpus
Iudeos, quamvis pro pietate velint.
Orare, ut veniant, visum, ne turba putaret
(si sevis extraherent) forte subesse scelus.
Glicet Antistes Samuelis surgit ad eces,
Corporeque inspecto vulnera cuncta notat.
Cognovit fraudem, iubet hunc in vincula duci,
Et crimen fari, suppliciumque pati.
Ergo raptati curru prius igne cremantur,
Publicitus, nisi sic meruisse mori.
At Moses quoniam laqueos finire labores,
Et voluit fato promptior esse pro.
Est datus in predam pueris, servumque cadaver
Proiectum: haud aliter debuit ille mori.
Hospes te docui, puerum qua morte peremptus,
Et Iudeorum tristitia facta canam.
At que divino faciem miracula nutu,
Atque pro me potis est picea tabella loqui.
Quam mihi suspendit tanquam loteria reddidit
Expertus nostram plurimus eger opem.
Hec tibi Cimbriacus non grandi peritus astro
Ad citharam duxit. carmina sancte puer.
In quibus et praesens, et postera perlegat etas,
Et probet historiam, martiriisque tuam
Ipse precor domino funder pro rate benignas
Angelicus mixtus nunc super astra chorus.
Ut sibi concessam vivat sine crimine vitam
Et laudem factus spiritus astra petat?

Ejus =

Ejusdem Cimbriaci Perucedon

B. Simonis Queri Tridentini.

Hanc tibi Cimbriacus figit, tua vota, tabellam,
Expertus de te cum foret aeger, opem.

Unde tua auscultat ~~notis~~^{nostris} miracula chartis.

Mandata hec, supplere qui sacra templa subit.
Atque alijs narrat, qui non videre, probatque

Grande Tridentinum Numen habere solum

Et sanare homines morbo quocunque laborent,

Expertos medicas nil potuisse manus.

Quin tibi suppliciter fundunt pia vota, precesque,

Dura catenatis solvere, vinculat soles.

Ac, non legitimo fato, revocare, abeuntes,

Silaque de Lacheis reglomerare manu.

Ah quoties mediis turbatus nauta procellis

Cum foret equoreis immoriturus aquis,

In te conversus lacrymantia lumina, dixit,

Suppetias queso per mihi, sancte puer!

Ergo placatis solverunt equora venti

Et saltem in portum pressa Carina subit.

Ille memor voti, supplex tua limina orat,

Ac dedit auratis carbasa fixa thelis.

Tu padis aures, tu reddis lumina coecis,

Tu rectis claudos, ire facis pedibus.

Ac vitam extinctis etiam Plutone negante

Obstitit, patrie gloria magna tuæ.

Ora locubris solvis miracula vultus

Protinus unde tuam linguam fatetur opem,

In pueros, medicis vel desperantibus Egros

Certe desertos. sordida Lepora fugit.

49

Demonium expellis tibi parent Tartara ditis,
 Elysique tuas excipit aula preces.
 Per te sentit opem miles casuras in aruis,
 Cognoscunt numen Martia signa tuum.
 Durum captivis rumpisq; fo. proside ferum,
 At per te liber in sua castra redit.
 Per tua sanantur dispecta numina plage,
 Ausciliis coeunt vulnera sevo tuis;
 Quae non Perrebeis constringat semifer herbes
 Chyllirides Chiron, Phoebigeneque manus;
 Nil veris majores loquor, tua templa citentur,
 Et non una sacris fixa tabella tholis;
 Quam tibi suspendit concessa voto salubris,
 In texens accipite concipis eger opis.
 Quae non de nostris poterit cognoscere chartis,
 Et tamen excipim, cunctas di ordine cepit.
 Hunc oculis legitis, tua qui miracula pergit,
 At visum ex alio sedulus orbe venit
 Non mihi si ceatum sint ora sonantia linguis
 Optum pro meritis omnia ferre tuis.
 Quanta plura loquor, tantum mihi plura supersunt,
 Et vincunt nostram glabra stupenda lyram.
 Hec nunc sancte puer, satis est dixisse, subinde
 His tibi plus ~~ex~~ cum mihi, plura conam.
 Vide to. 3 Martij Bollandiani.
 Reg. 495 de multis pueris a Judeis trucidatis
 to. 2 Aprilis pag. 304. 305.

178
Ad M. Antonium Sabellianum.

Versus e ludibus, quos potui calamus
Inuere, proluens nisi tibi Marce, liquores
Expecto faciles tuos.

Quos spero plaude Thepiadas cithare
Intentas tibi, mellifluis de fonte daturas,
Si meus augurat hoc bene.

Jam nunc purpureas cum calathis ibi tant
Collectum flores, lauri cum fronde Myrsae,
Sorto ut conficiant tibi,

Callenti Amygdem conquit ipsa moun
Candida (ui fallor) tibi Musa datum postea;
Sed non indideo tamen.

Qui jam demeruit dicere Ceyride,
Aestimo dignus erit Musis, et Apolline. quisnam
Est il, cui loquitur mihi.

Morsus si repetes equiparare meos
Inficias ibunt dare florida sortos Myrsae,
Hoc dixit mihi Cynothius.

Atro felle dolor nascitur e iecore amor,
Splene iocis, cordis de corde refulsat imago,
Verum est nil gratius suavior.

Ignoto doceo diuinerare pedes,

Quamvis perfacile tibi sint in carmine Musae;

Quos nunc sume libenter,

Impeas veniant ad calamos animi

Ut mihi reoribus divino pectine tandem

Si dignum fuis hoc vale.

Ad

~~Ad~~

Reddita sunt jamian redeuto, fabellae, fonte
 Oerio quae mittis carmina nobis;

In quibus Cereus dubium non augere dignum
 Ut tibi disolvam me impensius urges.

Si quae tua nunquam legisti carmina, credis
 Nulla dari, vob fingi nulla deesse.

Salus es; an ceteros voluisti, ceteros, postea,
 Quos latium donat, quos Graecia contat?

Perpice non simili celebrant pectine Musas.
 Hic elegos fleuit deceptus amore

Iste leos duris unguis perstrinxit iambis
 Iste sacri contavit praemia Martis.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, written in a cursive script.

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs. The script is cursive and somewhat faded, making it difficult to read. The text appears to be a letter or a formal document.